

Comentariu stilistic al poeziei 'Lacul' de Mihai Eminescu

intre marile teme ale poeziei eminesciene, slavirea naturii si a iubirii ocupa un loc insemnat, cele doua sentimente ingemanate regasindu-se exprimate in majoritatea poeziilor sale, de la cele de debut literar pana la ultimele publicatii.

Chiar daca poarta amprenta temperamentului varstei, a culturii sau a experientei de viata, creatiile poetice axate pe aceasta tematica prezinta natura si iubirea ca pe unicul izvor de echilibru interior, de entuziasm neintrerupt in fata frumusetilor lumii.

De o simplitate aparenta, poezia degaja un farmec aparte, o vraja care-l cuprinde treptat pe cititor si care se naste din inegalabilul talent eminescian de a imbina cuvinte simple si felurite procedee stilistice intr-o tesatura unica, prezentand un colt din natura ca un colt de rai.

Elementele cadrului natural sunt cele indragite de poet: codrul, lacul, lumina lunii, vantul. Momentul ales este seara, cand umbrele intunericii si lumina lunii se intretes, sporind misterul. Epitetele cromatice din prima strofa: "Lacul...albastru", "Nuferi galbeni", "cercuri albe" invioreaza peisajul prin petele de culoare si corespund starii sufletesti, de incantare in fata creatiilor naturii, de plenitudine.

Cele doua inversiuni intalnite tot in prima strofa atrag atentia asupra principalelor componente ale peisajului: lacul, codru, nuferii, barca. Lacul apare albastru si limpede la adapostul codrului, oferind o oaza de liniste si intimitate. Frumusetea lui este sporita de bogatia florala a nuferilor galbeni. Culoarea calda, aurie a acestora amplifica gingasia cu care ei impodobesc undele albastre. Lacul vibreaza de emotia si nerabdarea indragostitului, iar personificarea devine sugestiva: "Tresarind in cercuri albe El cutremura o barca." Miscarea lacului, schimbarea culorii lui, glasul cu care murmura iubirea ("inganati da glas de ape") tradeaza emotia, bucuria pe care i-o transmite tanarul indragostit.

in strofa a doua, repetitia adverbului "parca" alaturat verbelor "ascult", "astept" sugereaza starea de asteptare a ceva nelamurit, care se concretizeaza in versul urmat in imaginea iubitei: "Ea din trestii sa rasara". Scrierea cursiva a pronumelui "ea" ne face sa intelegem ca nu e vorba de o persoana anume, ci de "iubita" in general, proiectie imaginara ideala, de a carei imagine diafana poetul are sufletul plin.

Chipul ei nu este conturat, ea este o prezenta vapoasa, imateriala, tocmai prin faptul ca totul este o iluzie, o dorinta de iubire, o plasmuirea mintii poetului indragostit mai mult decat imaginea iubirii. Aceasta idee de dorinta este sustinuta si de folosirea verbelor la modul conjunctiv: "sa rasara", "sa sarim", "sa plutim", "sa scap" care nu exprima o actiune sigura, ci doar posibilitatea realizarii ei. Repetitia verbului "a scapa" ("si sa scap din mana carma, si lopetile sa-mi scape") sugereaza uitarea de sine, trairea intensa a clipei de fericire pana la abandon. Enumeratia prezenta in strofa a IV-a ("lumina blandeii lune", "Vantu-n trestii", "Unduioasa apa") da impresia de participare a elementelor naturii la starea afectiva a poetului.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Imaginile vizuale ("Lacul codrilor albastru Nuferi galbeni il incarca", "Sub lumina blandeii lune") se imbina cu cele auditive ("inganati de glas de ape", "Vantu-n trestii lin fosneasca Unduioasa apa sune"), sugerand nu doar armonia ce domneste in natura, ci si comuniunea ei cu omul. Natura datatoare de echilibru si speranta predispune in acelasi timp si la visare si constituie decorul cel mai potrivit pentru sufletul tanar, dornic de iubire.